ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 175

της 23ης Ιουνίου 1999

σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας «παροχές σε είδος» στις περιπτώσεις ασθένειας ή μητρότητας σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 22, άρθρο 22 α), άρθρο 22 β), άρθρο 25 παράγραφοι 1, 3 και 4, άρθρο 26, άρθρο 28 παράγραφος 1, άρθρο 28 α), άρθρο 29, άρθρο 31, άρθρο 34 α) και άρθρο 34 β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου και τον καθορισμό των προς απόδοση ποσών σύμφωνα με τα άρθρα 93, 94 και 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 καθώς και τις προκαταβολές προς πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 4 του κανονισμού αυτού

(2000/142/ΕΚ)

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

το άρθρο 81 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί της εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, τους μη μισθωτούς και τα μέλη των οικογενειών τους, οι οποίοι διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας [1], βάσει του οποίου αυτή έχει αρμοδιότητα να επιλαμβάνεται για όλες τις διοικητικές υποθέσεις και τα ερμηνευτικά ζητήματα, τα οποία ανακύπτουν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και τους μεταγενέστερους κανονισμούς,

το άρθρο 36 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Η απόφαση 109 της 18ης Νοεμβρίου 1977 πρέπει να αναθεωρηθεί, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφασή του της 5ης Μαρτίου 1998, υπόθεση C-160/96 (Molenaar), σύμφωνα με την οποία:

— οι παροχές εξάρτησης σε είδος έχουν ως σκοπό τη συμπλήρωση των παροχών ασθένειας, προκειμένου να βελτιωθούν η κατάσταση της υγείας και η ποιότητα ζωής των εξαρτωμένων προσώπων και πρέπει υπό αυτούς τους όρους να θεωρούνται ως «παροχές ασθένειας» κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

— οι παροχές εξάρτησης σε είδος συνίστανται κατά ένα μέρος στην κάλυψη ή απόδοση των δαπανών που προέκυψαν από την κατάσταση της εξάρτησης των ενδιαφερομένου, ιδίως των ιατρικών εξόδων που συνεπάγεται αυτή η κατάσταση, και τέτοιες παροχές σε είδος, οι οποίες προορίζονται να καλύψουν την περίθαλψη του ασφαλισμένου (τόσο κατ' οίκον όσο και σε εξειδικευμένο ίδρυμα), την αγορά εξοπλισμού και την εκτέλεση εργασιών, εμπίπτουν στην έννοια των παροχών σε είδος, κατά την έννοια των σχετικών άρθρων του κεφαλαίου 1 του τίτλου ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

— η και' οίκον βοήθεια, η οποία προβλέπεται από το γερμανικό σύστημα ασφάλισης ασθένειας, πρέπει να θεωρείται παροχή ασθένειας σε είδος.

Για την εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 22, του άρθρου 22 α), του άρθρου 22 β), του άρθρου 25 παράγραφοι 1, 3 και 4, του άρθρου 26, του άρθρου 28 παράγραφος 1, του άρθρου 28 α), του άρθρου 29, του άρθρου 31, του άρθρου 34 α) και του άρθρου 34 β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, η έννοια «παροχές ασθένειας σε είδος» πρέπει να προσδιορισθεί ενιαία και επακριβώς για όλα τα κράτη μέλη.

Επομένως η έννοια των παροχών ασθένειας και μητρότητας σε είδος πρέπει να συμπεριλαμβάνει τις παροχές εξάρτησης, οι οποίες ανταποκρίνονται στα αντικειμενικά κριτήρια που χρησιμοποιούνται από το Δικαστήριο, ανεξάρτητα από την κατάταξή τους από την εθνική νομοθεσία, η οποία τις προβλέπει.

Ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 80 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

1. Οι παροχές ασθένειας και μητρότητας σε είδος, που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των προς απόδοση ποσών βάσει των άρθρων 93, 94 και 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου [2], είναι εκείνες, οι οποίες θεωρούνται ως τέτοιες από την εθνική νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας, ο οποίος έχει εξασφαλίσει την χορήγηση αυτών των παροχών, κατά το μέτρο που οι τελευταίες είναι δυνατόν να αποκτηθούν σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 22, το άρθρο 22 α), το άρθρο 22 β), το άρθρο 25 παράγραφοι 1, 3 και 4, το άρθρο 26, το άρθρο 28 παράγραφος 1, το άρθρο 28 α), το άρθρο 29, το άρθρο 31, το άρθρο 34 α) και το άρθρο 34 β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

[1] ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2.
[2] ΕΕ L 74 της 27.3.1972, σ. 1.

2. Ως παροχές σε είδος κατά την έννοια των προαναφερθέντων άρθρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 πρέπει να θεωρούνται επίσης

   α) οι παροχές σε είδος της ασφάλισης εξάρτησης, οι οποίες εγείρουν δικαίωμα για την κάλυψη, ολική ή μερική, ορισμένων από τις δαπάνες που προκύπτουν από την κατάσταση εξάρτησης του ασφαλισμένου και πραγματοποιούνται προς άμεσο όφελός του, όπως για παράδειγμα η νοσηλεία και η οικιακή βοήθεια που παρέχονται κατ' οίκον, σε κέντρα ή εξειδικευμένα ιδρύματα, η αγορά σχετικού με την απαιτούμενη φροντίδα εξοπλισμού ή η εκτέλεση εργασιών προσαρμογής της κατοικίας, και οι οποίες ως εκ τούτου αποσκοπούν, κατ' ουσίαν, στην συμπλήρωση των παροχών σε είδος της ασφάλισης ασθένειας, προκειμένου να βελτιώσουν την κατάσταση της υγείας και την ποιότητα ζωής των εξαρτωμένων προσώπων·

   β) οι παροχές σε είδος, οι οποίες δεν εμπίπτουν στην ασφάλιση εξάρτησης, αλλά έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά και επιδιώκουν τους ίδιους σκοπούς με τις προαναφερόμενες στο στοιχείο α) παροχές, στον βαθμό που αυτές οι παροχές μπορούν να χαρακτηρισθούν ως παροχές κοινωνικής ασφάλισης σε είδος κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και μπορούν να αποκτηθούν, όπως οι προαναφερόμενες στο στοιχείο α) παροχές, σύμφωνα με τις διατάξεις των προαναφερθέντων άρθρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

   Οι προβλεπόμενες στα στοιχεία α) και β) παροχές σε είδος πρέπει να περιλαμβάνονται στις δαπάνες, στις οποίες αφορά το σημείο 1.

3. Κατά τον καθορισμό των προς απόδοση ποσών βάσει των άρθρων 93, 94 και 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 δεν λαμβάνονται υπόψη οι διοικητικές δαπάνες, οι δαπάνες διοικητικού και ιατρικού ελέγχου καθώς επίσης η ενδεχόμενη συμμετοχή των ενδιαφερομένων.

4. Για τον υπολογισμό του μέσου κόστους βάσει των άρθρων 94 και 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περιλαμβάνονται στις ετήσιες δαπάνες που αφορούν στο σύνολο των παροχών ασθένειας σε είδος και οι συμπληρωματικές παροχές ασθένειας και μητρότητας, οι οποίες προβλέπονται στα καταστατικά ή τους εσωτερικούς κανονισμούς των φορέων.

5. Οι δαπάνες για ιατρική έρευνα, οι επιχορηγήσεις σε οργανισμούς προληπτικής ιατρικής, οι οποίες προβλέπονται στα πλαίσια μιάς γενικότερης δράσης για την προάσπιση της υγείας, εκτός των φορέων κοινωνικής ασφάλειας, καθώς και οι δαπάνες που προορίζονται για μέτρα γενικού χαρακτήρα (τα οποία δεν συνδέονται με έναν ειδικό κίνδυνο) δεν περιλαμβάνονται στο σύνολο των ετησίων δαπανών που αφορούν σε παροχές ασθένειας σε είδος.

6. Τα αποδιδόμενα σε άλλα κράτη μέλη ποσά βάσει των κανονισμών ή δυνάμει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του μέσου κόστους.

7. Ο υπολογισμός των προς απόδοση ποσών πρέπει να βασίζεται κατά το δυνατόν στα επίσημα στατιστικά δεδομένα και στα λογιστικά στοιχεία των φορέων του τόπου κατοικίας ή διαμονής και κατά προτίμηση στα επίσημα δημοσιευμένα στοιχεία. Οι πηγές των χρησιμοποιουμένων στατιστικών στοιχείων πρέπει να αναφέρονται.

8. Το ποσό των προς πληρωμή προκαταβολών κατ' εφαρμογή του άρθρου 102 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 καθορίζεται με βάση το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού του τελευταίου εγκριθέντος μέσου κόστους επί τον τελευταίο διαπιστωθέντα αριθμό ενδιαφερομένων, όπως ο τελευταίος προκύπτει από τα καταγεγραμμένα στοιχεία των φορέων που είναι επιφορτισμένοι με την τήρηση των καταστάσεων.

9. Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Αντικαθιστά την απόφαση 109 της 18ης Νοεμβρίου 1977.

Ο Πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής

Arno BOKELOH